

BOTVIDSBYGDEN



NR 2

OKTOBER 1999



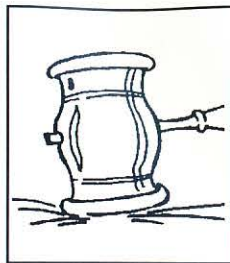
FOTO: Hasse Jägare

ÄNTLIGEN! Nu har den efterlängttade tillbyggnaden av vår samlingslokal Logen påbörjats. Under tiden som arbetena pågår kommer vuxenlagets dansövningarna att hållas i Falkbergsskolan fr.o.m den 7 oktober, barngruppen håller till på Högbrink.

INGRID AVELIN, ORDFÖRANDE

Hösten gör sitt intåg...

-Vilken sommar det varit - och är fortfarande. Trots att vi nu har kommit in i senare delen av september håller värmen sig kvar och solen strålar från en blå himmel. Jag hoppas att alla har kunnat njuta av sol och bad.



På Trädgårdstorp har en hel del hänt. Orren, Allégården och PRO-Haninge besökte oss i slutet av maj och början av juni.

Barn och juniorer deltog med dans på Ungdomsringens dag på Skansen den 23 maj och maj avslutades med vår egen Hembygdsdag den 30 maj.

Den 10 juni anordnade vi tillsammans med kyrkan en friluftsgudstjänst på Trädgårdstorp med dansprogrammet "Träd in i dansen", (läs mer om detta på sidan 5).

Dagen före midsommaraften såg våra barn och juniorer till att pensionärerna i Tumba (Allégården) och i Tullinge fick sitt traditionsenliga midsommarfirande.

Många besökare letade sig fram till Trädgårdstorp på midsommaraftenen, planen blev snabbt fylld av picknickfilar och glada midsommarbesökare, köerna till lotterier, kaffe och glass blev långa, spelmansmusiken flödade och det dansades och lektes av liv och lust.

Det har också blivit tradition att vi firar kvällen tillsammans med skämttävlingar och knytkalas - en mycket trevlig tradition.

Augusti inleddes med Hembygdsdagarna dag och fortsatte sedan med kaffesöndagarna hela augusti. Den 22 augusti ägde spelmans-träffen rum.

Den 2 augusti hölls ett extra kvartalsmöte med anledning av att vi nu efter flera års planering äntligen kan bygga ut samlingslokalen Logen. Arbetena har påbörjats och många frivilliga dagsverken har lagts ned för att bidra med eget arbete, t.ex. träd har fällts, väggharv på baksidan av Logen har rivits, en del taktegel har tagits ned, det har röjts på vinden.

Janne Asterhags "byggubbar" har gjutit plintarna till den nya delen och marken vid köksingången har planats ut.

Bakom Trädgårdstorp har också arbete pågått, vi har en ny kompost för trädgårdsavfall och rabatterna kräver skötsel.

En trevlig film- och bildaften anordnades den 11 september - roligt att uppleva gamla minnen.

Ett varmt tack till alla som ser till att det fungerar så bra på våra fester och arbetsdagar. Nu ser vi fram mot en höst med förändringar, vi får bl.a. använda andra lokaler vid övningarna men vi hoppas på att "ha tak över huvudet" på en större Loge då vi har vår Julmarknad. Till millennieskiftet skall det vara klart!!

En stor kram till alla för allt arbete Ni lägger ned på "Torpet"!

BOTVIDSBYGDEN

TIDSKRIFT FÖR BOTKYRKA HEMBYGDSGILLES MEDLEMMAR



ANSVARIG UTGIVARE: Ingrid Avelin Tel. 08-771 15 12

REDAKTION: Arne Mattsson, Tel/Fax 08-530 371 16

Edi Marhold, Tel. 08-778 29 45

Sista manusdag för bidrag till nr 3 1999 är den 20 november 1999

Botvidsbygden är tryckt på miljövänligt papper. Licens nr. 341 019

2500-årig hällkista funnen i Botkyrka

Källa: Botkyrka kommuns personaltidning "Tumblaren nr 4/99". FOTO: S-G Broström

En 2500-årig hällkista har påträffats på tomten där allaktivitetshuset i Eriksbergs industriområde ska byggas. Gravkullen i vilken kistan fanns har varit känd sedan 40-talet men det förmodades att däri låg en vanlig brandgrav från bronsåldern/äldre järnåldern.

- Det visade sig snart att fornlämningen inte var den enkla grav man först förmodat, berättar Sven-Gunnar Broström på tekniska förvaltningen.

■ Det var Länsstyrelsen som gav tillstånd för en utgrävning som har utförts av Stockholms läns museum. I stället för en vanlig brandgrav fann man att stensättningen innehöll en hällkista, en för våra trakter mycket ovanlig gravtyp. Endast ett fåtal sådana gravar har påträffats i Mälardalen. I kistans botten fann man skelettrest, pilspetsar och andra verktyg av flinta samt keramik. Detta daterar graven till ca 1500 år f.Kr vilket innebär att graven är det äldsta "byggnadsverk" som påträffats inom Botkyrka. Äldre gravar har visserligen hittats vid Korsnäs i Grödinge men de bestod bara av en enkel grop i marken.

Begravda med gåva

- Troligen rör det sig om en familje- eller bygrav. Många människor är begravda där under flera hundra års tid. De stoppades dit efterhand och var och en fick med sig en gåva, oftast gjord av flinta. När kistan var full eller då befolkningen beslöt sig att byta boplatz fylldes graven igen med stenar, berättar Sven-Gunnar.



Fyndet har tagits om hand av länsmuseum. Att man hittade hällkistan innebär ökade kostnader för undersökningen med ca 150.000 kr.

Staten står troligen för det mesta av merkostnaden. Länsstyrelsen har beslutat om en utökad arkeologisk undersökning av tomten vilket belastar kommunen med ökade kostnader. I detta ingår en dokumentation av en del av Göta landsväg samt undersökning av ytterligare en förmodad grav.

Graven flyttas?

Sedan fyndet av graven har det kommit fram fle-

ra krav på att exploateringen, det vill säga byggandet av allaktivitetshuset, ska stoppas och i stället rekonstruera den ovanliga graven på sin ursprungliga plats.

Eftersom detaljplaner och bygglov redan är klara är detta förslag sannolikt orealistiskt.

Ett annat alternativ är att graven flyttas och rekonstrueras på annan plats. Det är bland annat Tekniska förvaltningens förslag som fått stöd från Länsstyrelsen och länsmuseum. Det finns nämligen ingen sådan här grav bevarad i Uppland/Sörmland.

- Graven skulle kunna bli ett viktigt monument över Botkyrkas äldsta förhistoria och kunna användas i skolundervisningen. Dessutom skulle den kunna bli en turistsevärdhet. För att genomföra en sådan rekonstruktion behöver förvaltningen extrapengar. Vi måste dessutom hitta en lämplig plats för graven, säger Sven-Gunnar.

Kommunstyrelsen beslutar vad som händer med graven. □

Monika Sیدن & S-G Broström

Äntligen!

Efter att ha planerat i 13-14 år för toalett på Högbrink, är den nu äntligen installerad.

En lättskött, miljövänlig och "luktfri", modern ekologisk toalett med urinseparator.

Nu behöver "vävdamer" inte, som de två senaste vintrarna, be om biltransport mellan Högbrink och Logen, (på grund av ishalka över gräsplanen) för ett toalettbesök bara för att "kissa".

Toaletten är avsedd för internt behov, samt vid eventuella kurser.

Vi behöver ej störa om Logen är uthyrd.

"Skit i framtiden - spola vattnet?!". Se i följande artikel hur man planerat besökstoletter av samma slag i Värmland.

Lars Gunnar



Tankeställare. Utställningen "Skit i framtiden - spola vattnet?!" innehåller både kulturhistoria och humor, samtidigt som den ger besökarna en tankeställare om hur vi ska bevara jordens naturliga resurser.

Saxat ur "Turist i Värmland - 1999"

Dasshistoria på von Echstedtska gården

Vad har dampottan Pipinette, Frank Zappa och Bibelns femte Mosebok gemensamt? Jo, de förekommer alla på von Echstedtska gårdens dassutställning "Skit i framtiden - spola vattnet?!" Samtidigt som utställningen är en intressant exposé över "hemlighets" historia handlar den om ekologi. Vattnet, som är källan till liv, står i centrum.

Pudra näsan, gå på muggen, lägga kabel... Kärt barn har många namn. På von utanför Säfte berättas i sommar historien om dasset, från beskrivningar i femte Mosebok fram till dagens moderna torrtoaletter med urinseparator.

Förr i tiden var ju dasset en plats för både begrundan och förtroliga samtal.

"Hemlighuset" var det stället där föräldrarna berättade för sina tonåringar om vuxenlivet. Det var här det skvallrades och reddes ut relationer.

Även besökstoaletten på von Echstedtska är ett hederligt gammalt dass med två platser bredvid varandra. Men eftersom von Echstedtska gården har runt 10.000 besökare varje år behövs en ny besökstolett. Tanken var att en modern ekologisk toalett med urinseparator skulle stått färdig i sommar. Urinen skulle användas till att gödsla grannbondens åkrar. Det var i samband med detta som en dassutställning föddes. På grund av ekonomiska felkalkyleringar blev det ingen ny besökstolett i sommar, men utställningen blev ändå av som planerat.

Grundidén bakom utställningen är att vi spolar bort skiten med rent vatten och det tår på resurserna i det eviga kretsloppet. August Strindberg använde sitt urin till att göda rosorna. Och det var ingen som hade så vackra rosor som han.



FOTO: Arne Mattsson

Friluftsgudstjänsten på Trädgårdstorp

Redan klockan nio på morgonen, söndagen den 13 juni började vi samlas, för att förbereda friluftsgudstjänsten. Det var strålende sol och vinden fläktade behagligt i flaggan som Gunnar hissat. Kvarnhjulsborden var smyckade med pelargoner och pysslingkrage, gräsmattan var inbjudande grön. De mäktiga ekarna välvde sig som ett luftigt tak över våra huvuden.

Det dröjde inte länge förrän musiken spelade upp och folkdanslaget under Lasses ledning, stämde av dansen med Erika en sista gång.

Innan församlingen hunnit bänka sig, tog flickorna på sig mössan och pojkarna knäppte sina västar.

Efter klockringningen var det dags för folkdanslaget att tåga in och Ingrid Belani började gudstjänsten. Under gudstjänsten inbjöds församlingen att delta i nattvarden.

Sång, musik och folkdans präglade hela gudstjänsten som så småningom avslutades med kyrkkaffe ute på gräsmattan.



Siv och Hasse



VÅRA LANDSKAPSBLOMMOR

Varje land har ju sin egen flagga. Landskapen har sina egna blommor i stället. Och det kan vara nästan lika fint, eller hur?

Skåningarna valde prästkragen. Det kan man gott förstå. Prästkragarna ser glada och vänliga ut, och de trivs nära människorna, på dikegrenar och ängsbackar vid gårdarna. Blommor som bara växer i vilda skogen blir man aldrig riktigt bekant med. Men prästkragarna och de andra ängsblommorna är våra grannar och vänner, och vi tycker inte det vore någon riktig sommar utan dem.

Därför hör också flera ängsblommor till landskapsblommorna. Närke har gullvivan, Dalarne har blåklockan, Dalsland har förgätmigejen och Ångermanland styvmorsviolen. Prästkrage, blåklocka, gullviva och förgätmigej, är det inte som en krans till majstången? Eller som en födelsedagsbukett till den som haft tur och blivit född på sommaren?

Blekinge är ett av de minsta landskapen i Sverige. Men det har den största landskapsblomman av alla. För Blekinges blomma är eken.

Du tycker nog eken är en konstig blomma; det gör uppriktigt sagt jag också. Men pampig är den. Inget svenskt träd blir lika gammalt och grovt som eken. Och den allra största eken växer i Ramskulla i Småland. Åtta karlar måste stå bredvid varandra med utsträckta armar för att räkka runt den. Den eken växte upp ur ett ekollon som grodde innan Stockholm ännu blivit stad; och då Gustav Vasa levde var den redan ett väldigt träd. Känns det inte underligt och högtidligt att tänka sig ett träd som är så gammalt?

Medelpads "blomma" är också ett träd, granen. Så har vintern kommit med bland landskapsblommorna. För granen är ett vinterträd. Om jag skulle visa en fransman eller italienare något riktigt vackert här i Sverige, tror jag nästan att jag toge honom med ut i en granskog med rimfrost och snö på grenarna. En sådan förtrollad vinterskog av silver och diamanter har han ändå inte maken till hemma hos sig i Södern.

Det finns några blommor som alltid gör granen sällskap. Och en av dem är Smålands landskapsblomma, linnéan, som har fått sitt namn efter den mest berömda av alla smålänningar, den store blomsterforskaren Linné. Ingen visste mer om blommor än han; och mest av dem alla tyckte han om linnéan, "min blomma", som han kallade den. Och med sin fina doft och sina skära blomkalkar, som liknar bågare för älvkungen, visar hon också att den grannaste visst inte är den vackraste.

Två andra landskapsblommor är också skogsblommor som påminnelse om att Sverige framför allt är de stora skogarnas land. Gästriklands liljekonvalje och Värmlands dukkulla (skogsstjärna). Det namnet känner du kanske inte igen; men säkert har du någon gång sett dukkullan, där hon växer i täta skogen med en enda vit stjärnblomma och bladen i en krans strax nedanför blomman.

Sverige är ett land inte bara av skog, utan också av sjöar. Därför passar det bra att en av landskapsblommorna, Sörmlands, är den vita näckrosen. På ett enda ställe i världen, i några skogstjärnar på Tiveden, är näckrosen inte vit utan skär. Och just en av de skära,

svenska näckrosformerna har de största blommorna av alla Europas växter.

Västergötlands blomma är ljungen; och den som sett en västsvensk ljunghed på sensommaren, då hela landskapet lyser rött som en solnedgång av miljoner ljungblommor, förstår varför västgötarna valt ljungen till sin blomma.

Östergötland har tagit blåklinten. Den är från början ingen svensk växt. Riktigt vild växer blåklinten bara nere vid Medelhavet; hos oss finns den ju bara som ogräs i sädesåkrarna. Men där har den ju funnits desto längre: man har hittat frukter av blåklint i påbyggnader från bronsåldern, för tre, fyra tusen år sen. Så nog vore man långsint, om man inte räknade blåklinten som svensk vid det här laget.

Inte heller Upplands kungsängslilja är riktigt vild i Sverige. Någon gång för länge sen har den förvildats ur en trädgård. Nu står den om våarna i många tusental på Kungsängen vid Uppsala; och de stora klockblommorna, som är smårutiga i rött och vitt, ser både egendomliga och förnäma ut.

Linnet, Hälsinglands blomma, växer ju inte ens förvildat här i landet. Men just i Hälsingland har lin odlats så långt man minns tillbaka. Och linnet är inte bara en nyttig växt, som ger oss linne och linolja; en blommande linåker är också underbart vacker, som ett stycke blå sommarhimmel som sänkt sig ned till jorden.

Några av landskapsblommorna är mycket sällsynta. Ölands tovsippa, som liknar en jättstor vitsippa, finns bara på ett par ställen på Öland och Gotland; annars hör den hemma i Ryssland och Asien. Gotlands murgröna hör likaså till främlingarna i vår växtvärld. Det märks redan på att den har blad som är gröna om vintern, så som växterna brukar ha i sydliga länder. Murgrönan blommar också senast av alla svenska växter, inte förrän i oktober; och det är ju inte lämpligt i ett kallt land som vårt.

Hallands landskapsblomma, ginsten, växer i Sverige mest bara i Halland: men där finns i stället fyra arter. De är låga, oftast taggiga

Forts. på sid 8

buskar med gula ärtblommor, som förr var ganska vanliga på ljunghedarna. Men nu, sedan man planterat skog på hedarna, försvinner ginsten. Låt oss hoppas att man lämnar kvar några bitar hed där ginsten kan leva; det vore ju förargligt för hallänningarna att ha en landskapsblomma som inte växer någonstans.

Bohusläns kaprifol har du kanske sett odlad; man brukar ha den i trädgårdar för de stora, blekskära blommornas skull som doftar så härligt på kvällarna. Men tro inte de doftar för vår räkning; doften tjänar till att locka dit nattfjärilar, som skall föra frömjöl från blomma till blomma så att kaprifolen kan sätta frukt.

Misteln, Västmanlands blomma, är kanske den underligaste av alla svenska växter. Den växer inte på marken, utan uppe i trädkronorna, helst på gamla lindar; och där suger den näring ur trädet som en mygga suger blod ur dig. Misteln är vintergrön liksom murgrönan; när man ser den sitta som gröna bollar uppe i träden mitt i vintern, gnuggar man sig i ögonen av förvåning.

Härjedalens mosippa, hör till de tidigaste vårväxterna: snön har knappast smält bort, innan de stora, skärvita blommorna lyser som ett under på de magra tallhedar där den hör hemma.

Jämtland har brunkullan, en liten blomma med egendomlig, svartröd färg, som är märkvärdig bland annat därför att den bara finns i några av våra fjälltrakter och i Alperna.

Västerbottens blomma, kung Karls spira, har fått sitt namn därför att vetenskapsmännen inte kom till de nordliga trakter där den växer förrän på kung Karl XI:s tid. Olof Rudbeck, som först hittade den, tyckte att den var så praktfull att han ville hedra kungen med att döpa blomman efter honom.

När norrbottningarna valde åkerbäret för sin del, tänkte de kanske inte bara på de nätta, skära blommorna, utan också på bären. Har du någon gång smakat åkerbärssylt? Då vet du också att en bättre sylt finns inte. Lappland till sist har fjällsippan som sin blomma. Inga blommor är vackrare än fjällens, och fjällsippan är en av de vackraste, där hon

står, vit som om hon lånat sin färg från högfjällens eviga snö.

Ja, det var landskapsblommorna. Du tyckte kanske att det var en väldigt lång rad. Men bara här i Sverige finns 1.600 andra blommor. Var du glad, att jag inte räknade upp dem alla.

Källa: Min Skattkammare. Text: Sten Selander

Vårt kära kaffe

Kaffet spelar en central roll i vårt sociala liv och kaffepauser är nästan heliga.

De första kaffehusen öppnades i Konstantinopel 1554. På 1680-talet severades kaffet på offentliga lokaler i Stockholm och man vet att det 1728 fanns femton kaffehus. Där serverades inga starka drycker och kaffehusen blev som på kontinenten ett ställe där man träffades och förde mer eller mindre intelligenta resomang om politik, filosofi, litteratur och så vidare.

Naturligtvis var många emot kaffet. Ytterligare ett njutningsmedel, stönade de moraliska. Men samtidigt hade man förhoppningar om att kaffet skulle slå ut en del av brännvinsdrickandet. Sverige var på den här tiden ett betydligt mera nedsupet land än nu.

En nackdel med kaffet var att det måste importeras och att detta medförde hål i statskassan.

Inte förrän när 1700-talet började lida mot sitt slut kunde man hitta kaffe i hela Sverige, men bland "vanligt" folk slog det inte igenom förrän under 1800-talet.

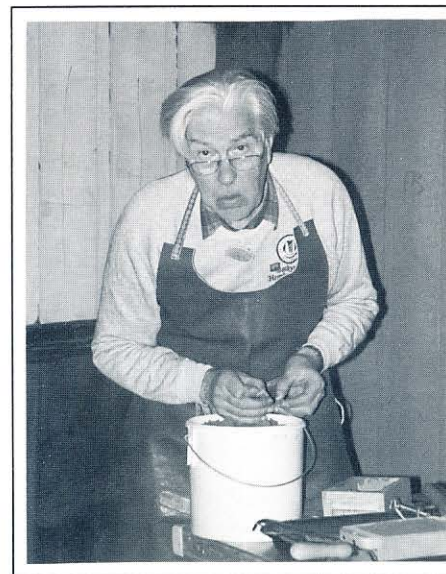
Drömmen om att kaffet skulle ersätta brännvinet gick om intet. I stället föddes kaffekasken, så nu drack man både kaffe och brännvin. De som varnat för kaffet hade rätt. Det blev ytterligare ett njutningsmedel.

Nä nu tar vi en kopp, va?

Källa: Riksrundan, ICA-kuriren



FOTO: Arne Mattsson



Hembygdsgdagen den 30 maj 1999

Huvudattraktionen vid årets Hembygdsgdag var dansgruppen "Stockholmia" som gav en stilig uppvisning i Högreståndsdanser från året 1847 i tidsenliga kläder.

Verksamheten var i full gång i Smedjan och sköttes av Lars Gunnar. På Högbrink kunde vi se hur man vävde och stickade täcke, på Slätten visades gammeldags brödbakning.

Folkdansuppvisningar på gräsplanen av både barn & juniorer och vuxenlaget.

På Stolpladan hade vi anordnat en utställning av bilder från gamla Tullinge samt visade karikatyrer av kända Tullinge profiler från 1940-talet. Bland hantverkarna kunde vi se Sten Karsbrink som stod och gjöt tennföremål.

ArMa

Känner du dina löss på gången?

Källa: ÅRET RUNT NR 35 1999

I dagligt tal använder vi en mängd uttryck som låter konstiga, när vi börjar fundera på vad vi egentligen säger. Folklivsforskaren Jan-Öjvind Swahn förklarar här bakgrunden till en del sådana talesätt. Många är mycket gamla och hade en gång en helt annan betydelse än de har idag.



Att var på tapeten

I en resebyråsbroschyr läste jag: "Västindien är på tapeten just nu".

Att aktualiteter hamnar på tapeten visar att vi, av bara farten, kan använda en fras i århundraden efter att den har mist sin innebörd.

När vi på 1300-talet började tala om tapeter handlade det om borddukar. När något "kom på tapeten" betydde det ungefär detsamma som när vi i dag säger att en fråga "ligger på riksdagens bord".

Ett sekel senare fanns ordet tapet nästan enbart i betydelsen "bonad på väggen". Men då hade talesättet börjat leva sitt eget liv och bar med sig den äldre innebörden "duk".

När lössen levde loppen

Att leva loppen är ju en önskedröm för många.

Uttrycket "leva loppen" är ganska nytt, från början på 1900-talet. Men dess mamma är åtminstone 500 år äldre och lyder "leva lusen".

Medan Gustav Vasa satt i dansk fångenskap i sin ungdom fick han stå ut med att höra värdfolket berätta hur de tänkte leva lusen med svenskarna, när Sverige väl blivit danskt: de tänkte suga ut oss som löss suger blod ur sina offer. Det uttrycket levde vidare ända tills lössen började bli sällsynta, medan lopporna ännu en tid fortsatte att vara vanliga, och så bytte man vid sekelskiftet blodsugare i talesättet.

Har du förresten nånsin sett en lus? Nej, jag kunde väl tänka mig det, för idag är både löss och loppor så gott som försvunna.

Men för några generationer sedan var ohyra alltså en pinsam realitet för många svenskar och under stormaktstidens eleganta spetskräs frodades en rik och välködd fauna. Därför figurerar lössen i många talesätt.

Känna sina löss på gången

När en kvinna plockade löss och loppor i en mans åsyn var det litet av en förförelseakt. Öppna brasor var ljus- och värmekällan till vardags. Nu gällde det vid kvällens lopp- och lusjakt att få de små djuren att lämna sina skyddande skrymslen i sömmar och hudveck och att få syn på dem. Alltså ställde man sig nära elden med sårken över sig som ett tält och väntade. Tack vare lågorna avtecknade

ohyran sig mot tyget, och då gällde det att vara kvick i fingrarna. Det hela blev samtidigt ett inte alls oangenämt skådespel för betraktaren som dessutom kunde glädja sig åt att få en avlused partner.

Andras loppor och löss ansågs nämligen mycket bitskare än ens egna. "Hade en fått på sig en främmande lus, var det som att ligga i en myrstack", förfäktade en västgöte för femtio år sen. Sina egna "kände man igen på gången, dom kunde en alltid plöja rätt med", fortsatte han och avsåg därmed att man lättare kunde hålla dem i styr. Fortfarande är det många som talar om att "känna sina löss på gången". Numera betyder det att man vet vad folk går för.

Nä, nu går Skam på torra land!

De flesta som använder det uttrycket, tror nog att Skam ska skrivas med stor bokstav, att det är ett av många namn på herr Djävulen. Men se, så är icke fallet! För ursprungligen - uttrycket användes redan på 1600-talet - hette det att "skammen går på torra land", och då menades faktiskt "skamlösheten": skammen flödade över alla gränser, som vatten kan göra vid en översvämning.

Av samma skrot och korn

Gammal, från tyskan lånad term i myntsammanhang. "Skrot" var pengarnas vikt och "korn" dess halt av silver eller guld. Det är nog den moderna betydelsen av "skrot" som har låtit uttrycket leva vidare vid jämförelser mellan människors mindre goda karaktärer.



Hon går på i ullstrumporna

Kvinnan har haft så bråttom att hon inte hunnit sätta på sig skorna. □

Gator med anor

Geijersvägen i Tumba är en av de vägar som fått namn efter kända svenskar. Andra vägar i samma område är Tegnérsvägen, Scheelevägen, Wallinvägen.

Harbrovägen i Storvreten är uppkallad efter torpet Harbro. Det fanns två torp i området, Storvret och Harbro som hörde till Hamra gård. Torpen är borta men namnen lever kvar.

Mejramvägen är en av många kryddvägar i Slagsta. På de soliga slätterna vid Brunna och Slagsta gårdar är det tänkbart att man odlade kryddväxter förr i tiden. Det finns många gatunamn med anknytning till den odlingen, t.ex. Kryddgårdsvägen, Kamomillvägen, Timjanvägen, Lavendelvägen.

Müldersvägen är en liten väg inom Tumba Bruk som är uppkallad efter en skicklig holländsk yrkesman som kallades till det nyanlagda pappersbruket på 1700-talet.

Nibblevägen, en av de mest trafikerade gatorna i Tullinge har fått sitt namn efter Nibbletorp. I boken "Botkyrkabygd" står att Nibble är känt sedan 1200-talet, att det var krono- och frälsehemman på 1500-talet, länsmansboställe, från 1643 under Elvesta, beläget i Tullinge. Någon exakt uppgift om Nibbles läge finns ej.



TACK!

Ett varmt tack till alla Gillare för uppvaktningen på min 60-årsdag.

Marianne

Ett hjärtligt tack uppvaktningen i samband med min 70-årsdag.

Sten Karsbrink

BOSSEN

Ring oss när du behöver hjälp med:

- Byggnation
- Snickerier
- Svetsning
- Reparation
- Trädgårdsarbete
- Uthyrning av byggnadsställning
- m.m.



Vi gör det mesta för de flesta - hör av er för vidare information!

Kontaktperson: Bo Nilson

08-530 339 48 ● 073-648 77 05

Företaget innehar F-skattebevis



SSHV VÄKTARNA AB

AUKTORISERAT BEVAKNINGSBOLAG

- BEVAKNING o. SÄKERHETSTJÄNSTER
- KOMPLETT SÄKERHETSSYSTEM
- DRIFT o. INDUSTRIBEVAKNING
- LARM och GLASJOUR
- SERVICEUPPDRAG

TELEFON:

Kontorstid: 08-778 00 45

Jourtid: 08-767 58 00



GYNNA VÅRA ANNONSÖRER!

Botkyrka-Salem Sotningsdistrikt

Skorstensfejaren utför:

*För bättre miljö och
fungerande ventilation*



- FUNKTIONSKONTROLL
- UNDERHÅLL
- RENSNING
- INJUSTERING AV DITT VENTILATIONSSYSTEM

TEL: 530 328 50



HÅGELBY GÅRD - 147 43 TUMBA

ÖPPET ÅRET RUNT

VARDAGAR 11.00-15.00

SÖNDAGAR 13.00-17.00

ÖVRIGA TIDER BOKAR VI FÖR
FESTARRANGEMANG UPP TILL 160 PERSONER

BORDSBEST: 08-530 378 87

FESTVÄNING

CATERING: 08-530 624 03

VÄLKOMNA!

Bert Ek - Thomas Bjurholm